- होतृ sacerdos est qui sacrificio in solem, Homa dicto, praeest, होमकर्तृ होमसमये Schol. Pro particip. जुहुन्तं in Cod. B. et Schol. जुहुानं legitur.
- 48. Ordinem, qualem exhibuimus, membrorum, contra Edit. Sr. et Hitopades., ubi versus exstat p. 48., tuentur Membranac, Scholia, Rogerius et Jonesii versio (Opera Vol. XIII. p. 67.). In correctionibus levioribus a nobis factis conspirant apographa neque attinet singula Edit. Sr. sphalmata referre. मूर्ज: vero pro मूक: nullus Cod. praebet, neque illud Hitopadesi वस्ति नियत etsi in his vocibus mirum aberrant Mstt.: प्रभवति तदा Cod. A. proponit et falso quidem ob constantem sibi verbi मू cum प्र significationem: भवनि च तथा Cod. B. reiecimus, quia tertia postea sequitur coniunctio प्रपि. Idem Codex transponit बल्पको वातुलो वा, melius sane, quia secunda vox paullo fortior est, nostrumque Windbeutel et origine et significatu exprimit. Alia vocabula ad contextum magis quam ad vim propriam reddidimus, veluti न प्रभितात: propr. abiectus, e genere obscuro, Jonesius: an errant rascal et rell.
- 49. Ex malorum hominum consuetudine mala tantum oboriuntur, sive ut Saadi loquitur: qui cum malis consedit, bonum non videbit المنين نيكي نبينك نيكي (Gulist. p. 223). उद्यक्ति est येन ललत्वं प्रकरीकृतं, secundum membrum ita solvendum: प्राक् पूर्व ज्ञाता सा विस्तृता निज्ञा स्वकीया अध्यक्तमंपां वृत्तिर् यैः legit enim वृत्तेः in fine Schol. neque omnino mala est lectio. Idem गोच् गतैः reddit समीपवित्तिः पुरुषैः कैः सुलं नैव उपवित्रतुं प्रकारते । Sic bene singula vocabula explicat Commentarius, praeter unum वित्रृङ्गल quod propr. est Zona solutus (de cognato vocabulo Hemachandrus ad Sisup. 2, 62:: उच्छृं ललोद्दामानियंत्रितसमर्गलं), eadem metaphora qua Romani paratum ad negotium et expeditiorem praecinctum vocant et alte cinctum et in Hammâs. p. 379. کمیش الزار خارج نصف ساقه, imbellem autem et effoeminatum discinctum; plus tamen vitii vox sanscrita in se continere videtur, praesertim quum त्रङ्गल de elephantis quoque compede veniat.
- 50. Sententia pulcherrima, quam ex Rogerio iam diu germanice reddidit Herderus noster (Zerstreut. Blätt. 1792.):

Wie der Schatte früh am Morgen
Ist die Freundschaft mit den Bösen;
Stund' auf Stunde nimmt sie ab.
Aber Freundschaft mit den Guten
Wächset wie der Abendschatte,
Bis des Lebens Sonne sinkt.

Similiter in Kirâtârj. 9, 10.: malus amicus bonum relinquit sicut crepusculum, et eodem fere modo in Proverb. 4, 18. de iustorum via dicitur; eam ut solem fieri magis magisque